

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:
**ЛІНГВІСТИЧНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОЕТИКИ (НА МАТЕРІАЛІ
КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ)**

Студентки групи Пкор25-20
Факультету східної і слов'янської філології
Денної форми навчання
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та література (переклад включно)
перша – корейська
Галустової Карини Вячеславівни

Науковий керівник Дем'янова Д.І.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ЛІНГВІСТИЧНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОЕТИКИ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	5
1.1. Визначення поняття лінгвістичний елемент поезики, його особливості	5
1.2. Дослідження лінгвістичних елементів поезики у працях науковців.....	10
Висновки до першого розділу.....	15
РОЗДІЛ 2. ЛІНГВІСТИЧНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОЕТИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	16
2.1. Метафора, як складовий елемент поезики.....	16
2.2. Повторення у поезиці корейської мови.....	19
Висновки до другого розділу.....	24
ВИСНОВКИ.....	25
АННОТАЦІЯ.....	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ.....	29

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Художній образ постає базовою категорією всього поетичного твору і тісно пов'язаний з образом автора та темою твору. Його втіленням є поетичне (художнє, образне) слово, система образних засобів мови, форма специфічно організованого мовного твору.

Так традиційні образи стають членами розгорнутих словесно-образних рядів та отримують підкріплення та вмотивованість в образній системі твору та його реаліях, виникаючи на основі внутрішніх зв'язків твору.

У нашому випадку увага буде звернена до метафоричного вираження та повторів, котрі досить часто зустрічаються у корейській поезії, що в свою чергу є цікавою й актуальною темою даного дослідження.

Об'єктом дослідження є корейська поезія.

Предметом дослідження є лінгвістичні елементи в корейській поезії.

Мета курсової роботи полягає в дослідженні лінгвістичних елементів в корейській поезії.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- ознайомитися із визначенням поняття лінгвістичний елемент поетики, його особливості;
- описати дослідження лінгвістичних елементів поетики у працях науковців;
- звернути увагу на метафору, як складового елементу поетики;
- описати повторення у поезиці корейської мови;
- на основі дослідження зробити ґрунтовні висновки.

При виконанні даного дослідження були використані такі **методи дослідження** як проблемно-тематичний, описовий, фразеологічної ідентифікації, бібліографічний.

Стан наукової розробки теми та її джерельна база становить комплекс документальних джерел: опублікованих – наукові праці, підручники, довідники, словники з теми дослідження, фахові періодичні видання. Загалом дослідженням на цю тему займалися і займаються різні вчені, що дозволяє користуватися різними джерелами та матеріалом.

Структура курсової роботи: Загальний обсяг її становить 31 сторінка. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів та підрозділів, висновків, списку використаних джерел та літератури (30 найменувань).

РОЗДІЛ 1. ЛІНГВІСТИЧНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОЕТИКИ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Визначення поняття лінгвістичний елемент поезики, його особливості

«Поетична мова – система мовно-виразових засобів, серед них – тропів, стилістичних (риторичних) фігур, орієнтованих на досягнення стилістичного ефекту незвичного вживання вислову і естетизації загальномовного словника. Образність поетичної мови ґрунтується на звуковій, лексико-семантичній, структурно-граматичній організації національної мови» [3, с.131].

У «Літературознавчому словнику-довіднику» за редакцією Р.Т. Гром'яка зустрічаємо близьке за змістом трактування поетичного мовлення: «Поетичне мовлення – мовлення художньої літератури, позначене підвищеною емоційністю та образністю, насичене тропами, стилістичними фігурами, перейняте шляхетною фонікою. Найбільш притаманне поетичне мовлення ліриці з її яскравими етико-виражальними можливостями, витонченою мелодійністю» [7, с.558].

Неправомірно думати, що поетична мова прикрашається тропами й фігурами, так може орнаментуватися прагматичне, буденне мовлення. Поетична ж мова створюється за допомогою троп і фігур, живе ними, вибудовує свій той образний світ, без якого її самої немає. Так письменник стає художником, майстром слова.

Поетика, як зазначає Л.І. Мацько, – це образне бачення світу, мислення образами, це спосіб вираження поетичного змісту поетичною мовою, завжди намагання підняти мову над її утилітарним. Особливо вживаним стає слово засоби: словесні засоби, образні засоби призначенням до вищої ролі – бути засобом естетичного самовираження автора й естетичного впливу на інших [8, с.322].

Усі мовні одиниці, взаємодіючи в системі художнього твору, створюють багатоплановий образ, що впливає на свідомість людини, її розум, почуття і визначає ступінь дієвої образної системи того чи іншого твору.

Образ відбиває і конкретизує наш життєвий досвід, наші зорові, чуттєві, слухові враження, певною мірою узагальнює і дуже часто доповнює його. Образам, особливо ліричним, властиве яскраве емоційне забарвлення, тому образність художнього мовлення досягається незвичним поєднанням слів, уживанням їх у переносному значенні, що міститься в основі метафоризації. Це найпоширеніший спосіб творення образності. Метафоризація мовлення конструюється із тропів – епітетів, порівнянь, метафор тощо.

Тропеїстику (епітети, метафори тощо) досліджують не як «одну з ниток художньої тканини», а як художню деталь. Одним із елементів, які прикрашають та увиразнюють мову, є порівняння як один з первісних та найпростіших тропів. Крім того, завдяки порівнянню художні твори наповнюються певною експресивністю та витонченістю, адже письменники досить часто використовують порівняння у своїх роботах.

Порівняння належить до генетичних експресивних засобів мови, адже експресивність є семантико-стилістичною властивістю порівняльних конструкцій, психологічно та соціально вмотивованою, яка забезпечує цим одиницям повноцінне функціонування і створення стилістичного значення, тла, ефекту.

Варто зазначити, що термін «порівняння» має кілька тлумачень: по-перше, він означає акт думки, спрямований на встановлення тотожності, схожості і відмінності; по-друге, так називають мовну конструкцію, що реалізує цей пізнавальний акт [2, с. 136].

Ця конструкція складається з двох компонентів, а саме суб'єкта (пізнання) і об'єкта. У граматиці термін «порівняння» вживається із звуженим значенням: ним називають лише об'єкт (говорять, наприклад,

«підрядне речення, виражене порівнянням», «по рівняльне підрядне речення»)

Так, дослідник І. К. Кучеренко, досліджуючи синтаксичні функції порівняльних конструкцій, ділить усі порівняння на дві великі групи: порівняння безсполучникові і сполучникові. Безсполучникові порівняння, вважає мовознавець, виступають членами простого речення, а порівняння зі сполучниковим зв'язком виступають у складі складнопідрядних речень як підрядні речення, а саме присудкові, означальні, способу, стану, ступеня або міри, якості [19, с. 136].

Подібність семантичних процесів, покладених в основу порівняння і метафори, підтверджує й те, що порівняльні конструкції та зіставні з ними метафори функціонують синхронно і мають відображення в одній словниковій статті. Наприклад: Теля. У порівнянні: як теля на нові ворота – з повним нерозумінням. Метафора: теля – про молоду, не досвічену людину.

Порівняльна модальність властива як простому, так і складному реченню. У семантико-синтаксичній структурі простого речення вона знаходить свій вияв у порівняльних синтаксемах – мінімальних синтаксичних одиницях семантичного типу, яким властиве певне морфологічне оформлення і здатність виступати у формально-синтаксичних позиціях головних і другорядних членів речення.

У простому реченні порівняльна модальність охоплює всі його члени (але по-різному) і накладає свій відбиток на зміст і форму їх вираження. У сучасній синтаксичній науці виділяють кілька видів порівнянь у простому реченні: метафоричне, заперечно-протиставне, метафоричне, сполучниковий та порівняльний зворот і сполучникове порівняння при однорідних членах речення.

Особливість метафоричного порівняння полягає в тому, що воно у вираженні члена речення зумовлює й спричиняє заміну прямої назви предмета, дії, ознаки, обставини назвою опосередкованою, тобто переносною. І досить цієї метафоричної назви, як уже «без зайвих слів маємо

яскраву характеристику, ясне уявлення про порівнюваний предмет або його ознаки» [7].

Кожен головний і другорядний член простого речення може виражатися способом метафоричного порівняння. Майстерність утворення метафор зумовлена світосприйняттям кожного письменника. Метафора – атрибут художньої мови, джерело поетичної образності, що бере участь у створенні індивідуально-авторського бачення світу.

З погляду синтаксису порівняння – це різновид категорії модальності, яка властива або не властива тому чи іншому реченню. Суть порівняльної модальності в тому, що відношення вираженого до дійсності визначене не прямо, а опосередковано – через його подібність до чогось іншого – більш загальновідомого, типового, тобто до того, що й повідомлено порівняльним компонентом [5, с. 179].

Будь-яка порівняльна конструкція охоплює три складники:

1) суб'єкт порівняння – предмет чи явище, ознаки якого ми пізнаємо, розкриваємо за допомогою іншого;

2) об'єкт порівняння – предмет чи явище, що має яскраво виражені і відомі нам ознаки;

3) основа порівняння – ознака в широкому розумінні цього терміна, яку хочемо виявити і в суб'єкті, і в об'єкті (вона може бути й невербалізована в окремих структурних типах порівняльних конструкцій, але при цьому зрозуміла з контексту), напр.: Алмазом добрим, дорогим Сіяють очі молодії... [15, с. 334]. Суб'єкт – очі, об'єкт – алмазом, основа порівняння – схожість блиску очей на блиск алмазу за ознаками яскравий, блискучий, прозорий.

Саме зазначені три елементи (суб'єкт, об'єкт та основа порівняння) і становлять єдине структурно-семантичне ціле, ядро так званої порівняльної конструкції.

Порівняльна модальність властива як простому, так і складному реченню. Найяскравіше вона представлена в складнопідрядних конструкціях

з підрядними порівняльними частинами, напр.: Бо без неї в хаті Якось сумно, ніби мати Покинула хату [15, с. 244]; Зажурилась чорнобрива, Тяжко зажурилась. Плаче, плаче та ридає, Як рибонька б'ється... [15, с. 350]; В Путивлі-граді вранці-рано Співає, плаче Ярославна, Як та зозуленька кує, словами жалю додає [15, с. 365].

У семантико-синтаксичній структурі простого речення вона знаходить свій вияв у порівняльних синтаксемах, утворених унаслідок згортання підрядних порівняльних частин.

Також варто розглядати сполучникові порівняльні звороти як відокремлені члени простого ускладненого речення, які не співвіднесені з підрядними порівняльними частинами, а виступають самостійними утвореннями [5, с. 179–187].

На нашу думку, так звані сполучникові порівняльні звороти є ні чим іншим, як трансформи, неповні варіанти підрядних частин складного речення, у яких пропущено предикат у присудковій позиції.

Крім того, до мовних особливостей твору можна віднести і порівняльні сполучники української мови становлять невелику групу, до якої традиційно зараховують близько 20 одиниць, зазначаючи, що вони розрізняються передусім за функціонально-стильовими характеристиками.

До найуживаніших відносять сполучники як, мов, немов, наче, неначе, ніби, ніж, до рідше вживаних – мовби, немовби, мовбито, немовбито, начеб, начебто, неначебто, нібито, аніж. Сполучники буцім, буцімто, чим кваліфікують здебільшого як стилістично марковані, уживані в розмовному мовленні та художній літературі [3, с.78].

Книжними стилями обмежують використання похідних порівняльних сполучників складеної будови так само як і, як і, точно як, подібно до того як та ін. Для сполучника що порівняльні семантико-синтаксичні відношення є транспозиційними і до того ж збережені як реліктові лише в усній народній творчості.

Ця група підрядних сполучників у межах своєї власної граматичної функції – виразників порівняльних семантико-синтаксичних відношень – неоднорідна і розпадається на три різні за обсягом підгрупи.

Перша об'єднує сполучники, які, поєднуючи підрядну порівняльну частину з головною підрядним детермінантним зв'язком або порівняльний зворот з цілим простим реченням цим самим підрядним зв'язком чи з якимсь членом простого речення певним типом підрядного зв'язку або предикативним зв'язком, указують на подібність, схожість, близькість того, що чи кого порівнюють у головній і підрядній частинах складнопідрядного речення або у простому реченні й порівняльному звороті.

Сполучники другої підгрупи вказують на однаковість або майже однаковість порівнюваних у головній і підрядній частинах ситуацій, або того, що означає член простого речення, і того, що називає порівняльний зворот, на їхнє повне уподібнення, що нейтралізує відтінок непевності, сумніву в порівняльних семантико-синтаксичних відношеннях, які вони виражають.

Третя підгрупа порівняльних сполучників не вказує ні на часткове, ні на повне уподібнення ситуацій у головній і підрядній частинах складнопідрядного речення. Їхнє призначення як виразників порівняльних семантико-синтаксичних відношень полягає лише в констатації якісної чи кількісної переваги того, що чи кого порівнюють, над тим, із чим або ким порівнюють[17].

Таке порівняння уможлиблюють предикати якості-відношення та кількості-відношення, виражені означальними прислівниками чи компаративними прислівниками міри й ступеня. До цієї підгрупи належать сполучники ніж, аніж, чим, як.

1.2. Дослідження лінгвістичних елементів поезики у працях науковців

Розглядаючи поетичну мову як мову віршового твору, як загалом мову художньої літератури з її визначальною естетичною функцією та як систему мовно-виражальних засобів, орієнтованих на досягнення стилістичного ефекту високого, незвичного, С. Єрмоленко водночас наголошує на тому, що «творчий підхід до мови в її естетичній функції не обмежує розуміння поетичної мови тільки одним жанром чи стильовим різновидом літературної мови», що «в осно-ві поетичної мови лежить особливий характер конкретно-чуттєвого бачення світу, орієнтація на емоційно-естетичне сприйняття його», а «ознаки мовної поетичності можуть виявлятися в публіцистичному стилі, в буденному розмовному спілкуванні» тощо.

Саме з такого розуміння поетичної мови як «явища емоційно-естетичного освоєння світу» – виходить дослідниця при означенні лінгвопоетики як філологічної дисципліни.

Предметом лінгвістичної поетики, на думку В. Григор'єва, «слід вважати творчий аспект мови в будь-яких її маніфестаціях». Відповідно предметом власне поетики, філологічної поетики цілком природно є слово (що в потєбнянському розумінні суголосне цілісному творові п) з настановою на творчість, з урахуванням власне мовних та образно-композиційних чинників, без яких, зрештою, немислимий загальнохудожній континуум текстової структури.

Для відомого дослідника поетики, літературознавця Б. Ейхенбаума «поетика починається з виділення поетичної мови з ряду мовних явищ узагалі, як діяльності, спрямованої задля особливої мети».

«Для літературознавця завжди знайдеться якась специфічна галузь при вивченні мови художнього твору, певна грань, якою поетична мова обернеться лише для нього», так розмірковує М. Коцюбинська над проблемою «місця і значення аналізу мови в загальному аналізі художнього твору».

Натомість О. Чичерін у книзі «Ритм образу» писав про потребу літературознавців створити своє мовознавство, оскільки їм цікаве в мові те,

чим зовсім не займаються лінгвісти, і далеко не завжди потрібним є те, що вони так ретельно вивчають. Автор, певно, не завжди задоволений так званими стилістичними студіями лінгвістів, дещо в гіпертрофованій формі порушує проблему, адже висловлена ним теза про створення «свого допоміжного мовознавства, що веде до досліджень внутрішньої форми слова, його звукової виразності, смислової і аналітичної ролі синтаксичних форм, характеру і значення надфразної єдності тощо» нівелюється хоч би іменами О. Потебні, В. Виноградова, Ю. Лотмана і деяких новітніх талановитих дослідників.

Також потрібно зазначити, що весь бутгєвий, реально-ірреальний світ також знаходить своє відображення в художній творчості. Порівняймо, наприклад, назви розділів у книзі акад. Д. Лихачова «Поетика давньоруської літератури»: «Поетика художнього часу», «Поетика художнього простору», а також монографічні дослідження О. Беня «Поетика простору в творчості Тараса Шевченка» (К., 2004), О. Маленко «Лінгвопоетика Всесвіту в українському художньому тексті» (Харків, 2004).

Поетика – багатоаспектне явище; як філологічне – може розглядатися з урахуванням індивідуально-авторської, загальнонаціональної, жанрово-композиційної, мовно-образної специфіки літературного факту. Так, у низці наукових праць слово «поетика», що входить до заголовка, осмислюється на рівні особистості досліджуваного автора, наприклад: «Поетика Миколи Бажана» Н. Костенко, «Поетика Василя Голобородька» О. Кузьменко, «Етюди про поетику Шевченка».

Порівняймо також на загальнонаціональному, загальноетнічному рівні: «Питання української поетики» М. Ласло-Куцюк, «Поетика ранньовізантійської літератури» С. Аверинцева, «Історія німецької поетики» Б. Марквардта тощо.

Аналіз таких праць засвідчує, що йдеться про певну множинність, певну ієрархію найрізноманітніших поетичних фактів і явищ.

Крім того, варто зазначити, що лінгвістичному дослідженню поезики віршованого тексту присвячені роботи Л. І. Белехової, Н. С. Болотнової, В. М. Виноградової, О. П. Воробйової, Д. О. Дацко, С. Я. Єрмоленко, О. С. Ільїнської, Ю. В. Казаріна, В. А. Маслової, Л. І. Мацько, О. О. Потебні, Б. В. Томашевського, Ю. М. Тинянова та ін.

Але віршований (поетичний) текст був і залишається об'єктом постійної уваги не тільки лінгвістів і літературознавців, але й психологів, культурологів, філософів і багатьох інших. Можна стверджувати, що перша інтерпретація поетичного тексту відбулася якраз у той день і час, коли прозвучав перший вірш.

Паралельно до згаданого вище напряму у вивченні художнього мовлення формується інший підхід, пов'язаний з дослідженням семантичних особливостей слововживання. Ідеї Б. О. Ларіна, В. В. Виноградова про смислові обертони, про семантичні прирощення слів у художньому тексті були початком традиції вивчення перетворення семантики слова в контексті [37; 9].

Слово, потрапляючи у своєрідні контекстуальні умови, починає виявляти «невластиві його загальній природі химерні художньо-естетичні образні грані» [10, с. 75]. Семантичні нюанси слова, його роль у створенні словесного образу стає предметом вивчення в роботах Л. І. Белехової, О. Б. Борисової, В. Г. Глушкова, Т. Ю. Горчак, І. А. Солоділової, В. К. Харченко [1; 5; 17; 19; 52; 61] та ін.

Словесний образ виник у художній літературі, де мова стає одночасно і засобом і предметом мистецтва. Зміст слова у віршованому тексті не обмежується його прямим предметним значенням. Слова і словосполучення певного віршованого тексту взаємодіють один і одним, набувають різних додаткових відтінків і сприймаються як ціле.

Словесні образи у віршованих текстах відображають ту чи іншу картину світу, змінюють її відповідно інтенціям автора і оновлюють сприйняття читача. В. В. Виноградов вважає, що словесний образ буває

різної будови; складається із слова, поєднання слів, абзацу, розділу або цілого літературного розділу; є естетично організованим структурним елементом стилю літературного твору.

У середині ХХ ст. завдяки діяльності В. П. Григор'єва формується лінгвопоетичний напрям, мета якого полягає у розкритті функціонування слів автора в процесі словеснохудожньої творчості та визначенні їх причин для створення певного естетичного впливу.

Висновки до першого розділу

Образне бачення світу, мислення образами, це спосіб вираження поетичного змісту поетичною мовою, завжди намагання підняти мову над її утилітарним. Особливо вживаним стає слово засоби: словесні засоби, образні засоби призначенням до вищої ролі – бути засобом естетичного самовираження автора й естетичного впливу на інших.

До найуживаніших відносять сполучники як, мов, немов, наче, неначе, ніби, ніж, до рідше вживаних – мовби, немовби, мовбито, немовбито, начеб, начебто, неначебто, нібито, аніж. Сполучники буцім, буцімто, чим кваліфікують здебільшого як стилістично марковані, уживані в розмовному мовленні та художній літературі.

Образам, особливо ліричним, властиве яскраве емоційне забарвлення, тому образність художнього мовлення досягається незвичним поєднанням слів, уживанням їх у переносному значенні, що міститься в основі метафоризації. Це найпоширеніший спосіб творення образності. Метафоризація мовлення конструюється із тропів – епітетів, порівнянь, метафор тощо.

РОЗДІЛ 2. ЛІНГВІСТИЧНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОЕТИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Метафора, як складовий елемент поезики

Вірш «Вона вперше... почала відчувати» можна назвати символічним. По-перше, уся збірка, у якій він надрукований, має однойменну назву. По-друге, як свідчить сама поетеса, реальні події на станції Чхонан послужили поштовхом до літературної діяльності після значної перерви, адже в той момент «поезія наблизилася до неї, і від її поступу аж сироти повиступали на шкірі» (라동철, 2009).

Нехай відчуття потреби писати прийшло не вперше в житті, проте принаймні тоді проявилось най виразніше. Так, у вірші змальовується реальність, надто далека від тих принад, що їх рекламує офіційна пропаганда.

У ньому і майже голий жебрак, ніби на противагу поширеним уявленням про відсутність бідності, і цілком обґрунтовані побоювання жінки за свою безпеку як антитеза розповсюдженому дискурсу про «одну з най безпечніших країн світу», а ще на другому плані можна помітити питання гендерної рівності, соціального захисту, ефективності роботи транспорту тощо.

그녀가 처음, 느끼기 시작했다
 천안역이었다
 연착된 막차를 홀로 기다리고 있을 때였다
 어디선가 툭툭 이 죽이는 소리가 들렸다
 플랫폼 위에서 한 노숙자가 발톱을 짚고 있었다
 해진 군용 점퍼 그 아래는 팬티 바람이었다
 가랑이 새로 굵슬 빠져나온 털이 더럽게도 까맣다
 아가씨, 나 삼백원만 너무 추워서 그래
 육백원 짜리 네스카페를 뽑아 그 앞에 놓았다

이거 말고 자판기 커피말이야 거 달달한 거
 삼백원짜리 밀크커피를 뽑아 그 앞에 놓았다
 서울행 열차가 10분 더 연착될 예정이라는 문구가
 전광판 속에서 빠르게 흘러갔다 천안두리인력파출소
 안내시스템 여성부 대표전화 041-566-1989
 순간 다급하게 펜을 찾는 손이 있어
 코트 주머니를 뒤적거리는데
 게서 따뜻한 커피 캔이 만져졌다
 기다리지 않아도 봄이 온다던 그 시였던가
 여성부를 이성부로 읽던 밤이었다[27]

Що у перекладі має наступне значення:

ВОНА ВПЕРШЕ... ПОЧАЛА ВІДЧУВАТИ

Якось на станції Чхонан

Чекала на самоті останню електричку, що запізнювалася.

«Клац-клац» долинуло звідкись, неначе хтось чавив вошею .

На платформі якийсь безхатченко обрізав нігті на ногах.

На ньому з одягу лише потертий бушлат і труси.

Волосся, що стирчало крізь діру між ногами, було чорним від бруду.

– Дівчино, мені б оце лише триста вон, надто холодно ж бо.

Купую в автоматі «Нескафе» за шістьсот і ставлю перед ним.

– Та не такої, а тієї солодкої кави у стаканчику.

Купую в автоматі каву з молоком за триста вон і ставлю перед ним.

Повідомлення «Електричка до Сеула запізнюється ще на 10 хвилин»

Швидко промаи нуло на табло. «Центр заінтяності міста Чхонан “Дурі”

(чи, може, и шлося про поліцейський відділок?),

041-566-1989 телефон чергового довідкової при Міністерстві гендерної рівності».

Тієї ж миті похапцем заходилася шукати ручку,

Намагаючись намацати її в кишенях пальта.

Аж раптом пальці торкнулися теплої бляшанки «Нескафе».

*Як там у тому вірші Лі Сонбу, «Весна приходить, хоч і не чекай на неї »,
либонь?*

Тієї ночі поплутала міністерство з поезією

Метафоричний вираз 문구가 흘러갔다 (досл. «повідомлення пропливло») було передано більш загальним «повідомлення промайнуло». Авторка уточнює, що інформація з'являлася і зникала швидко. А отже, головна героїня встигала розрізнити, що її потяг запізнювався ще на 10 хвилин, а решту повідомлень уже сприймала так собі.

Тож подання декількох лексем разом – як 천안두리인력파출소 (досл. «Чхонан «Дурі» робочої сили поліцейський відділок») – підкреслює вибіркове або неточне осмислення інформації. Цей фрагмент було перекладено з уведенням у дужках відповідного запитання, а також з уточненням назв двох установ: «Центр зайнятості міста Чхонан «Дурі» (чи, може, йшлося про поліцейський відділок?)»

Твори 박목월 започаткували нові напрямки в корейській поезії. Одним з таких напрямків є спроба зобразити дитячу невинність зацікавленість до життя через фольклор та поетичну мову. Після корейської війни стиль його творів дещо змінився.

Тепер він включає в свої твори біль, смерть, та навіть монотонність щоденного існування, ігноруючи всі стандарти сентиментальної та ліричної поезії

목련꽃이 흰봉대를 풀고 있다.

나비떼가 문병오고

간호원 처럼 영화가 들요 다 보 다 있다.

해가 세발자전거를 타는

삼월 한 낮. [28]

Магнолії піднімають білу пов'язку.

*Куна метеликів злітаються подивитись.
Як медсестра Йонхі заглядає всередину.
Сівши в вело коляску,
Опівдні в березні.*

Незважаючи на короткі віршовані рядки в них можна зустріти порівняння.

2.2. Повторення у поезиї корейської мови

Поетика корейської мови є особливою, що можна простежити на прикладі використання лексичних повторень. На приклад у вірші «Квітковий олень»:

아가의새이불은
꽃사슴이불

У дитини з'явилась нова ковдра,
ковдра з квітковим оленем.

소로록잠든아가
꿈속에서

Солодко дитинка спить
далеко-далеко в країні мрій.

꽃사슴꽃사슴
타고옵니다

Сідай верхи на квіткового оленя
сідай верхи на квіткового оленя та грай.

Як видно із рядків поезії, з давніх давен тварини слугували людині символічним вираженням як різних явищ природи, так і власне його духовного життя. На Далекому Сході широко розповсюджені уявлення про тварин як про тотемних істот.

Рослинний світ Кореї яскравий і неповторний. Трави, квіти, дерева, плоди в корейській літературі є хранителями вікових традицій. Рослини активно беруть участь в різних ритуалах, супроводжуючи людину від народження до смерті. В корейському дитячому фольклорі незмінно присутній образ оленя. Народ пов'язує його з небесними феями. Олень нерідко допомагає героям на знак подяки за спасіння від неминучої загибелі.

У наступному вірші також можна зустріти повторення. Проте, якщо у першому прикладі увага звертається на повтори слів, то у наступному вірші повторюються цілі рядки:

엄마 찾아
 없으면 눈물이 구슬
 엄마 찾아
 있으면 웃음이 꽃
 깜박이는
 초롱이 우리아가는 [28]

Що в перекладі:

Маму шукаєш

Якщо немає, то сльози перетворюються на дорогоцінний камінь.

Маму шукаєш

якщо вона поруч, то посмішка перетворюється на квітку.

Вранішня зірка мерехтить,

Очі нашої дитини.

Очі – дзеркало душі людини. Очі мають незвичайну здібність відбивати внутрішній стан людини. Очі – це орган зору, пізнання, отримання інформації про світ. Вони віддзеркалюють різні типи емоційно-психологічного стану людини, такі як: здивування, стан незворушності, сильне очікування і тощо.

Таким чином, психологічний стан людини передається завдяки метафоричним словосполученням, які описують незвичайний вираз очей. Перше, що бачить дитина коли зустрічається з мамою – це очі. Очі передають фізичний біль та нестримну радість.

Концепт «очі» в корейській літературі показує внутрішні переживання людини, оскільки будь-яка зміна в звичайному виразі очей може видати емоційно-психологічний стан, який досить точно може бути переданий в мові.

Образність авторських повторів можна зустріти і в наступних поетичних рядках корейських письменників. На приклад:

깊은산속옹달샘누가와서먹나요
 맑고맑은옹달샘누가와서먹나요
 새벽에토끼가눈비비고일어나
 세수하러왔다가물만먹고가지요
 깊은산속옹달샘누가와서먹나요
 맑고맑은옹달샘누가와서먹나요
 달밤에노루가숨바꼭질하다가
 목마르면달려와얼른먹고가지요

Що в перекладі:

*Глибоко в горах маленьке джерело,
 хто приходить до джерела?
 кролики на світанку,
 потирають оченята і прокидаються,
 приходять до джерела, щоб вмити мармизоньку,
 п'ють водичку, а потім йдуть.
 прозора і чиста вода в джерелі,
 хто приходить до джерела?
 в місячну ніч косуля,
 грає в хованки.*

*Щоб втамувати спрагу, повертаються до джерела,
Швидко п'ють та йдуть.*

Крім того, повторення можна зустріти у вірші-лічилки 손동연
까치차까치야, 헌이줄게새이다오.

까치가그런다, “너같으면주겠니? 주겠니?”

두껍아두껍아, 헌집줄게새집다오.

두꺼비가그런다, “너같으면주겠니? 주겠니?”[27]

Сорока-сорока, дай мені старе, я дам нове.

Сорока каже: «Ви хочете, щоб я це зробила?

Ви б могли дати мені його?»

Жаба-жаба, дай мені свій старий будинок,

і дам новий будинок.

Жаба каже: «Ви можете дати мені його?

Ви б могли дати мені його? »

Так у вірші можна звернути увагу на подвійні повтори, як «сорока-сорока» та «жаба-жаба». У наступних віршованих рядках можна зустріти також подібні повторення, але вже із словом хробачок-хробачок та черв'ячок-черв'ячок:

렁이렁이우렁이무논에살고

렁이렁이지렁이흙속에산다.

렁이렁이구렁이집을지키고

렁이렁이무지렁이논을지킨다.

Хробачок-хробачок в рисовому полі живе,

Хробачок-хробачок, а в землі дощовий черв'ячок.

Черв'ячок-черв'ячок, як змія хату береже,

Черв'ячок-черв'ячок, а телень поле стереже

Як бачимо, тут багато разів повторюється одне й те саме слово (렁이) у чистому вигляді та з додаванням префіксів, що ускладнює вимову. Таким

чином, цей вірш є одночасно і скоромовкою для тренування вимови, що є дуже важливим для дітей.

Характерним є й те, що кожен вірш має перехресне римування (АБАБ), вірші написані в «літературному стилі», іноді на 반말, й мають як повчальний, так і розважальний характер

Таким чином, у віршованих рядках корейської поезії простежується активне використання поетами таких лінгвістичних засобів як повтори та метафора, що робить вірш поетичним та римованим.

Висновки до другого розділу

Метафоричний вираз *문구가 흘러갔다* (досл. «повідомлення пропливло») було передано більш загальним «повідомлення промайнуло». Авторка уточнює, що інформація з'являлася і зникала швидко. А отже, головна героїня встигала розрізнити, що її потяг запізнювався ще на 10 хвилин, а решту повідомлень уже сприймала так собі.

Майже кожен вірш має перехресне римування (АБАБ), вірші написані в «літературному стилі», іноді на *반말*, й мають як повчальний, так і розважальний характер

ВИСНОВКИ

Розглянувши питання лінгвістичні елементи поезики корейської мови можна зробити висновки, що особливо вживаним стає слово засоби: словесні засоби, образні засоби призначенням до вищої ролі – бути засобом естетичного самовираження автора й естетичного впливу на інших.

До найуживаніших відносять сполучники як, мов, немов, наче, неначе, ніби, ніж, до рідше вживаних – мовби, немовби, мовбито, немовбито, начеб, начебто, неначебто, нібито, аніж. Сполучники буцім, буцімто, чим кваліфікують здебільшого як стилістично марковані, уживані в розмовному мовленні та художній літературі.

Образам, особливо ліричним, властиве яскраве емоційне забарвлення, тому образність художнього мовлення досягається незвичним поєднанням слів, уживанням їх у переносному значенні, що міститься в основі метафоризації. Це найпоширеніший спосіб творення образності. Метафоризація мовлення конструюється із тропів – епітетів, порівнянь, метафор тощо.

Психологічний стан людини передається завдяки метафоричним словосполученням, які описують незвичайний вираз очей. Перше, що бачить дитина коли зустрічається з мамою – це очі. Очі передають фізичний біль та нестримну радість.

Концепт «очі» в корейській літературі показує внутрішні переживання людини, оскільки будь-яка зміна в звичайному виразі очей може видати емоціонально-психологічний стан, який досить точно може бути переданий в мові.

Метафоричний вираз 문구가 흘러갔다 (досл. «повідомлення пропливло») було передано більш загальним «повідомлення промайнуло».

Авторка уточнює, що інформація з'являлася і зникала швидко. А отже, головна героїня встигала розрізнити, що її потяг запізнювався ще на 10 хвилин, а решту повідомлень уже сприймала так собі.

Так, у вірші змальовується реальність, надто далека від тих принад, що їх рекламує офіційна пропаганда. У ньому і майже голий жебрак, ніби на противагу поширеним уявленням про відсутність бідності, і цілком обґрунтовані побоювання жінки за свою безпеку як антитеза розповсюдженому дискурсу про «одну з найбезпечніших країн світу», а ще на другому плані можна помітити питання гендерної рівності, соціального захисту, ефективності роботи транспорту тощо.

АННОТАЦІЯ

이번 학기 논문에서는 한국 시의 언어적 요소, 즉 은유와 언어적 반복에 대해 살펴보입니다.

한국어 시가 특별한 이유는 한국인의 삶을 반영할 뿐만 아니라 은유, 비유, 반복과 같은 언어적 요소가 풍부하기 때문입니다. 이러한 언어적 요소는 시 언어에 널리 퍼져 있어 거의 모든 시 구절에서 그 쓰임새를 찾아볼 수 있습니다.

그래서 저자는 과학적 연구와 사전적 자료를 바탕으로 한국시의 시적 행간에서 발견되는 은유와 반복을 분석했습니다.

키워드 : 시, 언어학, 은유, 비유, 비유, 반복.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Василенко Г. В. Когнітивно-дискурсивний аспект відтворення образу в поетичному перекладі // Вісник Запорізького національного університету: Філологічні науки. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – №1. – С. 35-41.
2. Голянич М. І. (1998). Внутрішня форма слова в художньому тексті (Автореферат докторської дисертації). Прикарпатський університет імені Василя Стефаника, Івано-Франківськ
3. Дігтярьова, І.В. Вимір та вимірювання поетичного дискурсу (інтра- та інтерлінгвальні аспекти) [Текст] / І.В. Дігтярьова; наук. кер. Ю.В. Косенко // Перекладацькі інновації : матеріали Всеукраїнської студентської науковопрактичної конференції, Суми, 25-27 листопада 2010 р. / Ред. кол.: С.О. Швачко, І.К. Кобякова та ін. – Суми : СумДУ, 2010. – С. 94.
4. Дорошенко С. (2007). Функціонування безсполучникових складних речень у художньому стилі // Ритми сучасної філології: Зб. наук. статей. Львів, 298-303.
5. Єрмоленко С.Я., Бибик С.П., Тодор О.Г. Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів / За ред. С.Я. Єрмоленко. – К.: Либідь, 2001. – 224 с.
6. Кочан І.М. Лінгвістичний аналіз тексту: Навч. посіб. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2008. – 423 с.

7. Крупа М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2005. – 416 с.
8. Леонова М.В. Тропеїчні засоби мовлення // Українська мова і література в школі. – 1970. – №7. – С.17-19.
9. Лепкий Б. (2013). До питання про переклади ліричних поезій. Парадигма: збірник наукових праць, 7, 387–398. <http://www.inst-ukr.lviv.ua/files/paradygma/387-398-lb.pdf>
10. Літературознавча енциклопедія у двох томах. Автор-укладач Ковалів Ю. І. К.: ВЦ «Академія», 2007. 608 с.
11. Літературознавчий словник-довідник / Р.Т. Гром'як, Ю.І. Ковалів та ін. – К.: ВЦ «Академія», 1997. – 752 с.
12. Літературознавчий словник-довідник. За ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. К.: ВЦ «Академія», 2007. 752 с.
13. Мацько Л.І., Сидоренко О.М., Мацько О.М. Стилїстика української мови: Підручник / За ред. Л.І. Мацько. – К.: Вища школа, 2003. – 462 с.
14. Ставицька Л. О. (2002). Естетика слова в українській поезії 10-30-х рр. ХХ ст. / Українська мова. Київ. № 1, 105-110
15. Стрільчук А. В. (2008). Синтаксична організація текстів сучасної американської поезії: когнітивносеміотичний та синергетичний аспекти (Кандидатська дисертація). Київський національний лінгвістичний університет, Київ.

16. Тиха Л. (2001). Мовно-естетичні знаки національної культури у поезії І. Драча / Культура слова. Київ. Вип. 57/58, 41-45.
17. Ходаковська Н. Г. (2016b). Фігури поетичного мовлення поезії Генріха Гейне / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія». № 20. Одеса, 87-90.
18. Ходаковська Н. Г. (2016a). Лексико-стилістичні засоби поетичного мовлення німецьких поетівсимволістів / Вісник Житомирського державного університету імені І. Франка. Філологічні науки. Вип. № 1(83). Житомир, 107-113.
19. 김민정. (2009). 그녀가 처음, 느끼기 시작했다. 서울: 문학과 지성사.
20. 김민정. (2017). 아름답고 쓸모없기를. 파주: 문학동네.
21. 김혜영. (2016). 환상 극장에 출현하는 분열된 주체들: 김민정의 시를 중심으로, 비평과 이론, 21, 3, pp. 151–174
22. 세 번째 『고마우신 선생님』 윤석중 선생님 뽑아, 《동아일보》, 1965.3.27.
23. 소중한 우리 것 재미난 우리 얘기. 관훈상제, 재미있는 옛날 풍습. 우리누리, 1997, 283 p.
24. 손동연 동시선집: 지만지한국동시문학선집, 2015, 178 p.
25. 이남호, 박목월 시전집, p.952
26. 인터뷰 막사이사이 賞 수상 尹石重씨, 《동아일보》, 1978.8.4.

27. 정끝별. (2013). 그녀가 처음, 느끼기 시작했다, 경향신문
28. Baker, M. (1992). *In Other Words*. Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9780203133590>
29. Miller-Naudé, C., & Naudé, J. (2010). The translator as an agent of change and transformation: The case of translating biblical proverbs. *Old Testament Essays*, 23, 2, 306–321.
30. Ryzhkov, A., & López Rocha, N. (2017). Hallyu y su percepción por los jóvenes coreanos en el contexto de la Marca País coreana, *Revista Digital Mundo Asia Pacífico*, 6(11), 6–26.